

τούτων ανάγκη να γνωρίζη σαφῶς τὰς σχέσεις τῆς γεωργίας πρὸς τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον, τὰ δίκαια καὶ τὴν θέσιν αὐτῆς ἀπέναντι τῶν νόμων καὶ πασῶν τῶν πολιτικῶν διατάξεων. Ἀπαιτεῖται λοιπὸν ἐνταῦθα ἡ ἐπέμβασις ἄλλης τινὸς ἐπιστήμης, ἣτις εἶνε ἡ Πολιτικὴ οἰκονομία.

(Ἔπεται συνέχεια).

Σπυρίδων Χασιώτης

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ Τῇ ΝΗΣΩ ΝΑΞΩ

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΤΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΒΥΔΟΥ

Τὴν 15 Φεβρουαρίου τοῦ 1730 προήχθη εἰς τὴν Μητρόπολιν Παροναξίας ὁ Κωνσταντινουπόλεως Νεόφυτος Λαχοβάρης, γνωστὸς ἐν τῇ σειρά τῶν Παροναξίας μητροπολιτῶν ὡς Νεόφυτος Β', τῇ αἰτήσῃ δὲ τούτου τῷ 1790 προσηρτήθη εἰς τὴν Μητρόπολιν Παροναξίας ἡ Ἐπισκοπὴ τῆς Ἀβύδου. Ἡ τοῦ Νεοφύτου αἰτήσεις πρὸς τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην Νεόφυτον τὸν γ' περὶ τούτου δὲν διεσώθη, ἐκ τῆς συνοδικῆς ὁμῶς πράξεως τοῦ πατριάρχου πρὸς τὸν Παροναξίας μανθάνομεν ὅτι διὰ τῶν ἐνθέρμων αὐτοῦ αἰτήσεων καὶ τῶν παρακλήσεων τῶν ἐπαρχιωτῶν αὐτοῦ «... δηλαδή τῆς ἐπαρχίας σου ταύτης (Παροναξίας) εἰς νήσους διηρημένης οὔσης, οὐ δύνασαι περιέρχεσθαι ταύτας, καὶ ἐπισκέπτεσθαι ἀρχιερατικῶς τοὺς ἐν αὐταῖς κατ' οἴκους Χριστιανούς, κατὰ τὸ ἀρχιερατικόν σου ἐπάγγελμα. . . .» ἔνεκα τούτου ἐπέτρεψαν αὐτῷ «. . . . γνώμη κοινῇ, καὶ συνοδικῇ ἀποφάσει, κατ' ἐκκλησιαστικὴν ἐπιείκειαν» χειροτονῆσαι ἐπίσκοπον «. . . . ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμψάσης ἐπισκοπῆς Ἀβύδου, ἥδη δὲ μηδὲ ἔχνος ἐχούσης, κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ κανονικὴν διατύπωσιν. . . .». Τούτου ἔνεκα ὁ Νεόφυτος προσέκαλεσε τὸν Ἐπίσκοπον Σίφνου Ἰωσήφ, καὶ μετὰ τοῦ παρεπηδημοῦντος ἐν Νάξῳ ἀγνωστον διὰ ποίαν αἰτίαν ἐπίσκοπου Φερσάλων Νεοφύτου, ἐχειροτόνησεν ἐπίσκοπον Ἀβύδου ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι, διὰ ψήφων κανονικῶν ἐκλεχθέντα, τὸν πρωτοσύγγεγον τῆς μητροπόλεως Παροναξίας Νικόδημον.

Ἄγνωστον ἐπὶ πᾶσόν διετέλεσεν ὁ Νικόδημος ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι.

ἐπίσκοπος Ἀβύδου· τούτου δὲ δύο μόνον πράξεις ἐν πρωτοτύπῳ ἀνεῦρον ἐν Νάξῳ, μίαν τῆς 29 Μαΐου τοῦ 1791, οὕσαν ἀπόφασιν ὑπὲρ τινος Ἐμμανουὴλ παρακαθημένου τοῦ Ἀβύδου, ὡς ἐκ προσώπου τοῦ Παροναξίας Νεοφύτου, καὶ ἑτέραν τῆς 25 Μαΐου τοῦ 1792, οὕσαν ἀπόφασιν ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Σακκελίωνος Δρυμαλίας, οὐδὲν δ' ἕτερον περὶ τοῦ Νικοδήμου τούτου γινώσκω. Παρατίθημι δὲ τὰ σχετικὰ τῆς χειροτονίας ταύτης ἔγγραφα ἐκ τοῦ Νέου κώδικος τῆς Μητροπόλεως Παροναξίας μεταγράψας, τὴν συνοδικὴν πράξιν τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Νεοφύτου τοῦ ἑβδόμου τῆς κς' Ὀκτωβρίου τοῦ 1790 καὶ τὸ πρακτικὸν τῆς χειροτονίας φέρον χρονολογίαν ἐξ Φεβρουαρίου τοῦ 1791.

«*ΝΕΟΦΥΤΟΣ Ἐκφ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως
Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.*

«† Ἱερώτατε Μητροπολίτα Παροναξίας, ὑπέρτιμε καὶ ἔξαρχε παντός Διγαίου Πελάγους, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφε καὶ συλλειτουργε τῆς ἡμῶν μετριότητος, κῦρ Νεόφυτε, χάρις εἴη σοι ἐν ἱερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ. Τὸ ἀποσταλὲν ἡμῖν γράμμα σοι πρὸ μικροῦ ἐλάβομεν, οὗτινος ἀναγνωσθέντος ἐνώπιον ἡμῶν, καὶ τῆς περὶ ἡμῶν ἱερᾶς ἀδελφότητος καὶ ἁγίας συνόδου, κατείδομεν τὰς ἐν αὐτῷ ἐνθέρμους αἰτήσεις σου, καὶ ἔγνωμεν καλῶς καὶ τὰς παρακλήσεις τῶν ἐπαρχι(ωτ)ῶν σου χριστιανῶν, ὅτι δηλαδὴ τῆς ἐπαρχίας σου ταύτης εἰς νήσους διηρημένης οὕσης, οὐ δύνασαι περιέρχεσθαι ταύτας, καὶ ἐπισκέπτεσθαι ἀρχιερατικῶς τοὺς ἐν αὐταῖς κατοίκους χριστιανούς, κατὰ τὸ ἀρχιερατικὸν σου ἐπάγγελμα, καὶ ἐπομένως ἐκ τούτου σὺμβαίνειν μειοῦσθαι καὶ κολοβοῦσθαι τὰ ἀρχιερατικὰ εἰσοδήματα καὶ δικαιώματα τῆς ἐπαρχίας ταύτης, διὰ τοῦτο ἐξαιτεῖσαι τὴν παρὰ τῆς ἐκκλησίας νόμιμον ἄδειαν ἀποκαταστήσαι ἐπὶ φιλω ὀνόματι, κατὰ ἀρχαῖον ἔθος ἐκκλησιαστικόν, ἀρχιερέα τὸν ὀσιώτατον ἐν ἱερομονάχοις πρωτοσύγγελόν σου κῦρ Νικόδημον, ὡς ἄνδρα τίμιον καὶ θεοσεβῆ, καὶ ἄξιον τοῦ θείου τούτου τῆς ἀρχιερωσύνης ἀξιώματος, εἰς ἐπίσκεψιν τῶν χριστιανῶν σου κατ' εὐαρέστησιν αὐτῶν καὶ εἰς ἀνάπαυσιν μετρίαν τῆς ἀρχιερωσύνης. Τούτου χάριν εὐμενῶς προσηκόμενοι τὰς ἐνθέρμους ταύτας δεήσεις ὑμῶν, ἔγνωμεν γνώμῃ κοινῇ καὶ συνοδικῇ ἀποφάσει, κατ' ἐκκλησιαστικὴν ἐπιείκειαν, καὶ κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἔθος ἐν τῷ ἐπινεῦσαι, καὶ γράφοντες συνοδικῶς προτρέπομεν, καὶ ἄδειαν δίδομέν σοι, ὅπως προσκαλεσάμενος δύο,

οὓς ἂν ἐθέλης τῶν πλησιοχώρων σοι συνδελφῶν ἡμῶν ἀρχιερέων, ποιησάμενός τε τὰς κανονικὰς ψήφους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς μητροπόλεώς σου διὰ κανονικοῦ ὑπομνήματος καταγεγραφομένου ἐν τῷ κώδικι αὐτῆς, καὶ ἔχων τούτους τοὺς συμφηριστὰς ἀρχιερεῖς συλλειτουργοὺς, ἐκτελέσης τὴν θείαν μυσταγωγίαν, καὶ χειροτονήσης καὶ ἀναδείξης ἀρχιερέα τὸν εἰρημένον ὑποψήφιον κῦρ Νικόδημον ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι τῆς πάλαι μὲν ποτε διαλαμφάσης ἐπισκοπῆς Ἀβύδου, ἤδη δὲ μηδὲ ἔχνοσ ἐχούσης, κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ κανονικὴν διατύπωσιν· ἐπὶ τούτῳ γὰρ καὶ μόνῳ ἀπεστάλη καὶ ἡ παρούσα ἡμετέρα πατριαρχικὴ ἐπιστολὴ κατὰ συνοδικὴν διάγνωσιν, ἐν εἴδει ἐκδόσεως, ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις εἴη μετὰ σοῦ.

»ΑΨΨ' Ὀκτωβρίου κς'.

- † Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐν Χριστῷ ἀδελφός
- † Ὁ Καισαρείας Γρηγόριος καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφός.
- † Ὁ Δέρκων Ἀθανάσιος καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφός.
- † Ὁ Σερρών Ματθαῖος καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφός.
- † Ὁ Ἐφέσου Σαμουὴλ καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφός.
- † Ὁ Τυρνόβου Καλλίνικος καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφός.
- † Ὁ Βιδύνης Ἱερεμίας καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφός.
- † Ὁ Πρακλείας Μεθόδιος καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφός.
- † Ὁ Προύσσης Ἀνθίμος καὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφός.
- † Ὁ Κυζίκου Ἀγάπιος.
- † Ὁ Λαρίσσης Μελέτιος.»

† Τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Παροναξίας κατὰ νήσους οὖσης διηρημένης, καὶ ἵνα μὴ οἱ Χριστιανοὶ ἀπροστάτευτοι μείνωσιν ἀρχιερατικῆς ἐπισκέψεως, ἢ ἐμῆ ταπεινότης, τὴν φροντίδα ἔχουσα τῆς ψυχικῆς αὐτῶν σωτηρίας, καὶ διὰ ἀπέστειλε πρὸς τὸν παναγιώτατον καὶ σεβασμιώτατον ἡμῶν αὐθέντην καὶ δεσπότην τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην κύριον κῦρ Νεόφυτον, καὶ πρὸς τὴν ἱερὰν καὶ ἀγίαν σύνοδον, ὅπως προέξωσι μοὶ ἀδείαν, τοῦ χειροτονῆσαι ἐπίσκοπον, ἐπὶ λόγῳ ψιλῷ τῆς ποτὲ διαλαμφάσης ἐπισκοπῆς Ἀβύδου (οὕτω)· καὶ διὰ προτροπῆ καὶ ἀδείας, τοῦ παναγιωτάτου καὶ σεβασμιωτάτου ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυρίου κῦρ Νεοφύτου, καὶ τῆς ἀγίας καὶ ἱερᾶς συνόδου (ὡς ἄνωθεν φαίνεται) κατελήθουσα ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Παροναξίας, τῆς ἐπ' ὀνόματι τιμωμένης τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, μετὰ τῶν συλλειτουργῶν καὶ περιπολήτων μοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν, τοῦ τε πα-

νιερωτάτου ἁγίου Σίφνου κυρίου κῦρ Ἰωσήφ, καὶ τοῦ πανιερωτάτου ἁγίου Φερσάλων κυρίου κῦρ Νεοφύτου, καὶ ψήφους κανονικῶς θέμενοι, εἰς εὐρεσιν καὶ ἐκλογὴν ἀξίου καὶ ἀρμοδίου ὑποκειμένου, τοῦ ἀνεκδέξασθαι τὴν ἀρχιερατικὴν ταύτην ἀξίαν. πρῶτον μὲν ἐθέμεθα τὸν πανοσιώτατον ἐν ἱερομονάχοις καὶ πρωτοσύγγελον τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Παροναξίας κῦρ Νικόδημον· δεύτερον τὸν πανοσιώτατον ἐν ἱερομονάχοις κῦρ Μάκκαριον, καὶ τρίτον τὸν πανοσιώτατον ἐν ἱερομονάχοις κῦρ Νεκτάριον· ἐξ ὧν προέκριται καὶ προετιμήθη τῶν ἄλλων ὁ πανοσιώτατος ἐν ἱερομονάχοις κῦρ Νικόδημος Πρωτοσύγγελος τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Παροναξίας· ὧν καὶ τὰ ὀνόματα κατέστρωται ἐν τῷδε τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Παροναξίας, εἰς μόνιμον καὶ διηνεκῆ τὴν ἀσφάλειαν.

»ΔΨ'ηΑ' Φεβρουαρίου ιε'.

Ὁ Παροναξίας Νεοφύτος κατὰ τὴν δοθείσάν μοι
ὡς ἀνωθεν φαίνεται ἄδειαν ὑποβεβαίω.

Ὁ Σίφνου Ἰωσήφ.

Ὁ Φερσάλων Νεοφύτος.

Κωνσταντῖνος Κόκκος, καὶ ὑπομνηματογράφος
τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Παροναξίας.»

(Ἐξ ἀνεκδότου συγγραφῆς «Ἱστορικά εἰδήσεις περὶ τῶν Παροναξίας Μητροπολιτῶν ὑπερτίμων καὶ ἐξάρχων παντὸς Αἰγαίου Πελάγους»).

Μετοκλῆς Γ. Ζερλέντης

ΚΡΙΤΙΚΑ

ΕΙΣ ΔΙΣΧΙΝΙΗΝ (I, 19. 131. 18), ΠΛΑΤΩΝΑ (Φαίδρω 251 G.),
ΣΟΦΟΚΛΕΑ (Αἴ. 405).

Αἰσχ. κ. Τιμ. 19. «Ἄν τις Ἀθηναίων ἔταιρήσῃ, μὴ ἐξέστω αὐτῷ τῶν ἐννέα ἀρχόντων γενέσθαι, ὅτι, οἶμαι, στεφανηφόρος ἢ ἀρχὴ, μηδ' ἱερωσύνην ἱεράσασθαι, ὅς οὐδὲ καθαρῶ διαλέγεται τῷ σώματι» κτέ.

Ἡ τελευταία πρότασις ἤγειρε πολλὰς ἀμφισβητήσεις, διότι ὡς ἔχει, εἶνε παντάπασιν ἀδιανόητος. Πολλὰ τῶν χειρογράφων ἔχουσιν ὅς, τὸ δὲ Βατικανὸν καὶ Λαυρεντιανὸν ὡς. Ὁ Reiske διατηρῶν τὸ ὅς ἀναφέρει τοῦτο εἰς τὸν νόμον, ὅπερ οὐχὶ ὄλως ἀτοπον· ἀλλ' ὅμως τὰ μετὰ τοῦτο ἐπιφερόμενα δὲν συνάδουσιν, Ὁ Wolf γράφει ἀντι